

©Documentul a fost pus la dispoziție cu sprijinul al Institutului European din România” (www.ier.ro). Permisuniunea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

©The document was made available with the support European Institute of Romania (www.ier.ro). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court’s database HUDOC.

Harutyunyan împotriva Armeniei – 36549/03
Hotărârea din 28.06.2007 (Secția a III-a)

Art. 6

Art. 6 § 1

Proces echitabil

Utilizarea la proces a unor declarații obținute de la acuzat și de la martori prin tortură:
încălcare

În fapt – În 1998, reclamantul a fost înrolat în armată. În 2002, a fost condamnat la 10 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de omor asupra unui coleg militar. Instanța s-a bazat în special pe mărturiile reclamantului și ale altor doi militari, recunoscând totodată că acestea fuseseră obținute prin constrângere. Ulterior, agenții de poliție în cauză au fost condamnați la pedepse cu închisoarea pentru abuz în serviciu. Instanța a stabilit că agenții de poliție i-au lovit pe reclamant și pe cei doi martori cu un baston de cauciuc, că le-au smuls unghiile cu cleștele și i-au lovit cu bastonul peste tălpi, cauzând persoanelor în cauză leziuni cu diverse grade de gravitate. Agenții de poliție au amenințat că vor continua cu actele de tortură, obligând astfel reclamantul să mărturisească săvârșirea omorului și pe ceilalți doi militari să declare că fuseseră martori la omor. De asemenea, aceștia au amenințat victimele că se vor răzbuna dacă vor informa vreo autoritate superioară cu privire la relele tratamente. Invocând constatările de mai sus, reclamantul a atacat, fără succes, de mai multe ori hotărârea prin care a fost condamnat.

În drept – Art. 6 § 1: Mărturiile reclamantului și declarațiile incriminatorii ale martorilor au fost obținute prin constrângere. Declarațiile astfel obținute au fost utilizate ca probe, deși fusese deja stabilită aplicarea de rele tratamente în cadrul unei proceduri paralele inițiate împotriva agenților de poliție în cauză. Pentru a justifica utilizarea acestor declarații, instanțele naționale au precizat că reclamantul a mărturisit în fața anchetatorului, și nu a agenților de poliție, și că cei doi martori făcuseră declarații similare mai târziu, în cursul confruntării și la ședința de judecată. Cu toate acestea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu este convinsă de această justificare. În cazul în care există probe convingătoare că o persoană a suferit rele tratamente, în special acte de violență fizică și amenințări, faptul că aceasta mărturisește – sau confirmă, în cadrul unor declarații ulterioare, mărturiile obținute prin constrângere – în fața unei alte autorități decât cea răspunzătoare pentru relele tratamente nu trebuie să genereze automat concluzia că aceste mărturii sau declarațiile ulterioare nu sunt consecința relelor tratamente sau a fricii cauzate de acestea. Instanțele naționale au dispus de numeroase probe care indică faptul că martorii au fost amenințați permanent cu noi acte de tortură și răzbunare. În plus, martorii efectuau încă serviciul militar la acel moment, ceea ce, fără îndoială, le-a sporit teama și a avut un impact asupra declarațiilor acestora, astfel cum o confirmă, de altfel, faptul că natura acestor declarații s-a schimbat fundamental după demobilizarea lor. Prin urmare, ar fi trebuit contestată serios credibilitatea declarațiilor formulate de martori în cursul acestei perioade și, în mod cert, acestea nu ar fi trebuit să fie

invocate. Sub rezerva impactului declarațiilor obținute prin tortură asupra rezultatului procesului penal al reclamantului, utilizarea acestor elemente a făcut ca procesul să fie inechitabil în ansamblul său.

Concluzie: încălcare (unanimitate).